

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3C/43/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204232
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204232.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu z a m i e t a.

II/ Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou dourčenou pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd určil medzitýmnym rozsudkom, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 5800004 dlžníkom (povinným) V. v zákonom stanovenej tridsaťdňovej lehote a rozsudkom, aby rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 175 Eur z titulu majetkovej škody a sumu 442,56 Eur z titulu nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55,32 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu).

Vo svojom návrhu doručenému Okresnému súdu Dolný Kubín zároveň žalobca vzniesol námietku zaujatosti sudcov uvedeného súdu a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a prikázani veci inému súdu.

Krajský súd v Žiline uznesením 8NcC/99/2012-19 zo dňa 28.12.2012 rozhodol tak, že sudkyňa Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Jana Veselá nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 6C/113/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 05.02.2013.

Okresný súd Dolný Kubín dňa 07.06.2013 danú vec postúpil Okresnému súdu Námestovo podľa § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.), ako súdu miestne príslušnému s poukazom na to, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený už v čase, keď v danej exekučnej veci konal Okresný súd Námestovo ako všeobecný súd štátu v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

Žalovaná sa k veci nevyjadrila.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 11.09.2014, pričom termín pojednávania určil dňa 24.07.2014.

Právnomu zástupcovi žalobcu, žalobcovi a žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 06.08.2014. Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 11.09.2014, nežiadala o odročenie pojednávania. Zástupca žalobcu dňa 05.09.2014 súdu doručil emailom návrh na zrušenie pojednávania, ktorý odôvodnil tým, že do dnešného dňa mu nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení resp. o nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Námestovo. Súčasne v uvedenom podaní

žalobca predložil návrh na doplnenie dokazovania v podobe znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku v žalobe opísaných skutočností za ktorú zodpovedá žalovaná. Súd návrhu žalobcu na zrušenie pojednávania nevyhovel aj z dôvodu, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline o vylúčení/nevylúčení sudcov Okresného súdu Námestovo mu bolo doručené už dňa 21.11.2013.

Z uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 10NcC/414/2013 vyplýva, že ním bolo rozhodnuté o návrhu sudcov Okresného súdu Námestovo na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Námestovo tak, že sudkyňa Okresného súdu Námestovo JUDr. Monika Kurjaková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí aktuálne vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3C/43/2013. Uznesenie žalobcovi bolo doručené už dňa 21.11.2013 (čl. 49).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že boli splnené podmienky § 101 ods. 2 OSP, pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, najmä žalobou z čl. 1-4, pripojenou kópiou exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/1007/2008/, obsahom znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislava dňa 17.01.2014, ktorý bol Okresným súdom Námestovo založený pod sp. zn. Spr 619/2014 a zistil tento skutkový stav veci.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním podľa § 38 Exekučného poriadku (ďalej len EP) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 5800004 dlžníkom (povinným) V., kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť exekučnej veci č. EX 224/2005. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod. č.: 5503 015289. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom spísal dňa 16.09.2010 a podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Od súdu očakával poskytnutie súdnej ochrany v zákonom predpokladanej kvalite, teda že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Nestalo sa tak napriek tomu, že návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené EP. V exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o žiadosti o zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Ako dôkaz žalobca označil príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Uviedol, že popísaný postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 7 EP, resp. od 01.12.2006 s § 44 ods. 8 EP. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Uviedol, že nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Uviedol, že žalobca sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 01.06.2011 o zmene súdneho exekútora.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 Eur, na udržiavanie a správu IS 40 Eur, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 Eur. Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania pohľadávky sumu 175 eur.

Žalobca si zároveň uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom

čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám: riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolvenčie povinného. Uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv a uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, a to:

- neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolal u žalobcu resp. u členov riadiaceho orgánu spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti,

- úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jej majiteľov

- nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy a realizácia základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite. Uviedol, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy použil žalobca možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000 Sk, t.j. cca 663,88 Eur. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov súdmi v civilnom konaní. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práva, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom predpokladanom stave, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu 442,56 Eur za rok. V danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 258 dní.

Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala, preto podal túto žalobu.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/1007/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 01.10.2010. Okresný súd Námestovo uznesením č.k. 1Er/1007/2008-25 zo dňa 01.06.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina č.k. 2CoE/35/2013-74 zo dňa 06.05.2013 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu vedenú na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 1Er/1007/2008 v celom rozsahu zastavil, zároveň návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Uznesenie č.k. 1Er/1007/2008-25 Okresného súdu Námestovo nadobudlo právoplatnosť 23.05.2013.

V rámci vykonaného dokazovania bolo zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/1007/2008 zistené, že Okresný súd Námestovo na podklade žiadosti súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa 08.11.2005, ktorým žiadal vymôcť sumu 39 120,- Sk s príslušenstvom na podklade notárskej zápisnice č. N3585/2005, NZ 33129/2005 spísanej dňa 16.07.2005 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, poveril dňa 28.11.2005 súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa vykonaním exekúcie v prospech žalobcu ako oprávneného voči povinnému V.i. Dňa 20.09.2010 žalobca ako oprávnený doručil Okresnému súdu Dolný Kubín návrh na zmenu súdneho exekútora požadujúc, aby bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Záhradnícka 60, Bratislava. Predmetný návrh bol následne doručený Okresným súdom Dolný Kubín Okresnému súdu Námestovo, ktorému prišiel dňa 01.10.2010, a to z dôvodu, že došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na novozriadený Okresný

súd Námestovo s účinnosťou ku dňu 01.01.2008. Okresný súd Námestovo dňa 21.10.2010 vydal uznesenie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť za podaný návrh na zmenu súdneho exekútora súdny poplatok vo výške 1,50 Eur. Listom zo dňa 25.01.2011 vyšší súdny úradník vyzval súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, či si v súvislosti s podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora uplatňuje náhradu trov exekúcie. Súdny exekútor trovy exekúcie vyčíslil podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo 10.02.2011. Následne Okresný súd Námestovo uznesením zo dňa 01.06.2011, č.k. 1Er/1007/2008-25 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a v celom rozsahu ju zastavil. Súčasne návrh žalobcu na zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením 2CoE zo dňa 06.05.2013. Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 1Er/1007/2008-25 z 01.06.2011 potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu vecí súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/bod1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo Spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom, alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'uchinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok:

1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup,
2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a
3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa

považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného v čase podania návrhu na zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/1007/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 01.10.2010. O návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora doručeného Okresnému súdu Námestovo dňa 01.10.2010 rozhodol Okresný súd Námestovo uznesením č.k. 1Er/1007/2008-25 zo dňa 01.06.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina č.k. 2CoE/35/2013-74 zo dňa 06.05.2013. Z uvedených skutkových okolností jednoznačne vyplýva, že súd pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora nedodrжал zákonnú 30-dňovú lehotu. Žalobca sa potom, čo žalovaná jeho žiadosti na predbežné prerokovanie veci nevyhovela, domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy voči žalovanej z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ako zodpovednosti objektívnej je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú splnenie troch podmienok :

1. nesprávny postup orgánu verejnej moci,
2. vznik škody ako peniazmi vyčíslenej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu, resp. nemajetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Nesprávnym úradným postupom v súlade s § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. je aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Súd preto v tomto prípade neskúmal, či došlo k priet'ahom v konaní, ale skúmal či bolo preukázané všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu, resp. ujmu. Podľa súčasného znenia zákona č. 514/2003 Z.z. všeobecný súd nie je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu. Nakoľko však právna úprava zákona č. 514/2003 Z.z. účinná v období namietaného nesprávneho postupu, nevyžadovala vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priet'ahoch v konaní len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priet'ahy, žiadosti o prerušenie vybavenia sťažnosti na priet'ahy z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, alebo právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súd dospel v súlade s § 27 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. k záveru, že je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty. Súd preto na základe uvedeného dospel k záveru, že bol splnený prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, keď došlo k nesprávnemu úradnému postupu tunajšieho súdu, ktorý nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Čo sa týka druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, súd dospel k záveru, že žalobca ich v konaní nepreukázal. Súd mal za to, že v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode pre prípadnú nečinnosť súdu nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Pokiaľ sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky, mal súd za to, že aj v prípade, že by existovala možnosť vzniku škody, je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, ktorých vznik je povinný žalobca preukázať. Žalobca škodu vyčíslil paušálne za pracovné výkony zamestnancov, informačného systému, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a

kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Z exekučného spisu súd žiadne urgencie zo strany žalobcu nezistil a žalobca tieto ani nijako nepreukázal. Paušálne vyčíslené administratívne výdavky nie sú skutočnou škodou a jedná sa iba o jednostranné tvrdenie žalobcu, ktoré nemajú oporu v predložených či označených dôkazoch. Dôkazné bremeno preukázať vznik a výšku skutočnej škody zaťažovalo žalobcu, keďže žalobca toto dôkazné bremeno neunesol, súd jeho návrh v časti o náhradu škody zamietol.

Žalobca sa taktiež domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože mal za to, že samotné konštatovanie porušenie práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Z uvedeného vyplýva, že nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty bez osvedčenia skutočnosti preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na žalobcu v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok automaticky vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je totiž súdnym konaním, v ktorom platí zásada kontradiktornosti a unesenia dôkazného bremena účastníkom konania. Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II.US 467/08 vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Predpokladom na uplatnenie nemajetkovej ujmy v súlade s § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je práve preukázanie následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Medzi prvky nemateriálnej ujmy u právnických osôb patrí povesť spoločnosti, ale taktiež neistota v plánovaní, rozhodovaní a problémy spôsobené vedeniu spoločnosti. Žalobca uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca však svoje tvrdenia nijakým spôsobom nekonkretizoval a ničím nepreukázal. Súd nemôže žalobcovi priznať náhradu nemajetkovej ujmy na základe jeho abstraktných tvrdení, keď nepreukázal a nekonkretizoval aké podnikateľské postupy a aktivity boli ovplyvnené. Pokiaľ žalobca tvrdil, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvolala u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti, súd mal za to, že žalobca nevyužil svoje zákonné možnosti a nielenže vydanie rozhodnutia na súde neurgoval, ale ani nepodal sťažnosť na prieťahy v konaní.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností jednotlivého prípadu. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora potreboval súd súčinnosť pôvodného exekútora, ktorého vyzval na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu.

Súd mal ďalej za to, že žalobca nepreukázal ani splnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, keď nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou. Ak by aj žalobca vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy preukázal, žalobca nepreukázal, že by mu tvrdené náklady nevznikli.

Žalobca dňa 02.07.2014 predložil tunajšiemu súdu znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorý bol Okresným súdom Námestovo založený pod sp. zn. Spr 619/14.

V bode 2 úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované, akého súdneho konania. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na túto konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal.

Keďže žalobca nepreukázal splnenie všetkých troch predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebnú na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná si však trovy konania neuplatnila, preto jej ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).